

בש"פ 4693/18 - מדינת ישראל נגד פלוני, פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 4693/18

לפני:

כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים:

1. פלוני
2. פלוני

בקשה שנייה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:

י"א בתמוז התשע"ח (24.06.18)

בשם המבקשת:

עו"ד יעל שרף

בשם המשיבים:

עו"ד רמי עותמאן

החלטה

לפני בקשה להארכת מעצר שנייה בפיקוח אלקטרוני של המשיבים מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) החל מיום 29.5.2018 לתשעים

עמוד 1

ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 62486-05-17 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

הרקע לבקשה וטענות הצדדים

1. ביום 29.5.2017 הוגש כתב אישום נגד המשיבים, אב ובנו, המייחס לשניהם עבירת איומים, למשיב 1 ריבוי עבירות של מעשה סדום ולמשיב 2 ריבוי עבירות של מעשה סדום במשפחה. כתב האישום מגולל כיצד שני המשיבים, כל אחד בתורו, היה מבצע במשך שנים עבירות של מעשה סדום בקטין כבן 15, בן דודו של משיב 1 ואחינו של משיב 2 תוך שימוש באיומים, באלימות ובתוקפנות רבה.

2. יחד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. ביום 29.6.2017 קבע בית המשפט המחוזי כי קיימות ראיות לכאורה לביסוס העבירות המיוחסות למשיבים כמו גם עילת מעצר בעלת עוצמה. באותה החלטה, נוכח העובדה שמשיב 1 היה קטין בעת ביצוע העבירות ונוכח היעדר עבר פלילי למשיבים, הורה בית המשפט על עריכת תסקירי מעצר על אודות שני המשיבים. ביום 18.7.2017 הוגשו תסקירי המעצר. בעניין משיב 1 התרשם שירות המבחן כי הוא מתקשה לגלות אמפטיה כלפי המתלונן, כי הוא מגלה עיוותי חשיבה וכי קיים סיכון להמשך התנהגות מינית לא מווסתת ופוגענית. גם באשר למשיב 2 נמצא כי הוא מתקשה לגלות אמפטיה כלפי המתלונן וכן לא שלל שירות המבחן "משיכה מינית סוטה פדופילית". לגבי שני המשיבים העריך שירות המבחן כי שחרורם יפגע בסיכויי שיקומו של המתלונן, עשוי להעצים את תחושת הפגיעה בו ויקשה על המפקחים המוצעים למלא את תפקידם כנדרש. לפיכך, שירות המבחן לא בא בהמלצת שחרור לגבי שני המשיבים. גם בתסקירים המשלימים שהוגשו ביום 6.8.2017 לא בא שירות המבחן בהמלצה להורות על העברת המשיבים למעצר בפיקוח אלקטרוני. על כן ביום 14.8.2017 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרם של שני המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. ערר שהוגש על ההחלטה לבית משפט זה (השופטת ע' ברון) נמחק ביום 21.8.2017 בהסכמה.

3. ביום 19.2.2018 הגישו המשיבים בקשה לעיון חוזר בהחלטת המעצר. עד לאותו מועד לא עלה בידי המבקשת לאתר את הוריו של המתלונן אשר אמורים היו להעיד מטעם התביעה ולא התייצבו למתן עדותם. המבקשת הסכימה כי אם לא יאותרו ההורים עד למועד ההוכחות הקרוב, המשיבים יעברו למעצר בפיקוח מעצר אלקטרוני. לשם כך ביקש בית המשפט המחוזי תסקירים משלימים על אודות שני המשיבים בטרם מתן ההחלטה. בין לבין הגישה המשיבה בקשה ראשונה להארכת מעצרם של המשיבים מעבר לתשעה חודשים לבית משפט זה, וביום 27.2.2018 הורה בית המשפט (השופט י' אלרון) על הארכת מעצרם של המשיבים. במסגרת אותה החלטה נקבע כי מן המשיבים נשקפת מסוכנות כלפי המתלונן וכלפי הוריו וכי יש לעשות כל מאמץ על מנת להביא את הוריו למתן עדות. ביום 14.3.2018 הוגשו תסקירים משלימים אשר גם בהם לא בא שירות המבחן בהמלצה על שחרור המשיבים וזאת בהתחשב בגורמי הסיכון, במצבו של המתלונן ובעובדה שהמפקחים שהוצעו הביעו עמדה מגוננת כלפי המשיבים. חרף עמדת שירות המבחן והתנגדות המבקשת, ביום 20.3.2018 הורה בית המשפט המחוזי על העברת המשיבים למעצר בפיקוח אלקטרוני.

4. עד למועד הגשת הבקשה הראשונה להארכת המעצר מעבר לתשעה חודשים נשמעה עדותו של המתלונן על פני שלוש ישיבות. ברם, מספר מועדי הוכחות בוטלו בשל כך שהוריו של המתלונן לא אותרו ולא הגיעו למתן עדות. בימים 8.5.2018 ו-6.6.2018 הורי המתלונן נעצרו ושחררו לאחר הפקדת ערבות להבטחת התייצבותם למתן עדות ביום 9.6.2018. ביום 10.6.2018 נשמעה עדות האב וחקירתו טרם הסתיימה. הדיון נקבע להמשך שמיעת עדות האב ושמיעת עדות האם ליום 1.7.2018.

5. לטענת המבקשת המעשים המיוחסים למשיבים בכתב האישום מלמדים על מסוכנותם הרבה. בכתב האישום עולה כי כל אחד מהם ביצע מעשים מגונים בכוח תוך איומים בבן משפחתם הקטין במשך כמעט 5 שנים ובתדירות גבוהה, לעיתים בשעות שונות של אותה יממה. לעיתים תוך קשירת ידיו ורגליו של המתלונן ואיומים כי ישלחו אנשים להורגו. מסוכנותם של המשיבים נלמדת גם מתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינם וזאת גם במסגרת תסקירים עדכניים על אודות שניהם מלפני שלושה חודשים בלבד. הסיבה היחידה שהמשיבים שוחררו הייתה בשל אי התייצבות הורי המתלונן למתן עדות בשל איומים אשר המשיבים הטיחו כלפיהם.

6. המשיבים טוענים מנגד ש"התמונה הוורודה" אשר מציירת המבקשת אינה מדויקת כאילו אשמתם של המשיבים כבר הוכחה על בסיס עדותו של המתלונן. ברם, לא נמצא חיזוק לעדותו בעדותו של האב וספק אם ימצא חיזוק בעדותה של האם. אין גם מקום לסברה שנשקפת מהמשיבים מסוכנות. עובדה היא שהם מצויים בפיקוח אלקטרוני במשך כ-4 חודשים ללא שום תקלה. שני המשיבים ללא עבר פלילי. אין זה גם נכון שהוריו של המתלונן לא התייצבו למתן עדות בשל איומים, אלא בגלל הקשיים שהביע האב על עצם מתן עדות בבית המשפט. למעט שמיעת עדות האב לא קרה דבר מאז הארכת מעצרו הקודמת בבית משפט זה. כמו כן, ככל הנראה יידחה משפטם לחודשים ספטמבר-אוקטובר לשנה זו והחזקתם של המשיבים בפיקוח אלקטרוני מכביד עליהם ביותר. המשיבים אינם עותרים לשחרור המלא אלא מצמצמים את בקשתם לשחרור לחלופת מעצר בית. חלופה מעין זו תקל עליהם לבקש שעות התאורות למשך היממה.

7. בשולי הדברים ייאמר כי הבקשה הוגשה באיחור, רק ביום 17.6.2018 למרות שמעצרו של המשיבים בפיקוח אלקטרוני הוארך על-ידי בית משפט זה רק עד ליום 29.5.2018 וזאת בשל טעות בחישוב מועד פקיעת צו המעצר בפיקוח אלקטרוני. המבקשת הצרה על הטעות אך סברה כי השיקולים המצדיקים את המשך המעצר בפיקוח אלקטרוני, מצדיקים גם את הארכתו חרף התקלה. בדיון שהתקיים היום לפני בא כוח המשיבים לא טען לעניין זה, אלא התמקד בעיקר וביקש כאמור להורות על שחרור המשיבים לחלופת מעצר בית ללא פיקוח אלקטרוני.

דיון והכרעה

8. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, ושמעתי את טיעוני הצדדים בדיון לפני, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לקבל את הבקשה. במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים נדרש בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם, לו עומדת חזקת החפות, לחירות, לבין הצורך בשמירה על ביטחון הציבור ועל תקינות ההליך הפלילי (ראו למשל: בש"פ 6732/17 מדינת ישראל נ' ליבוביץ (7.11.2017)). במסגרת האיזון האמור, על בית המשפט לשקול, בין היתר, את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם; חלוף הזמן ממועד מעצרו; קצב ניהול ההליך העיקרי; החשש מפני שיבוש הליכי משפט והאפשרות להימלטותו מן הדין (ראו: בש"פ 418/18 מדינת ישראל נ' בריל (22.1.2018); בש"פ 8524/17 מדינת ישראל נ' פוגל (3.1.2018)).

9. אין הרבה מקום לספק כי בענייננו המסוכנות הנשקפת מן המשיבים היא רבה. מסקנה זו מתקבלת הן מהאמור בתסקירי שירות המבחן על אודות שני המשיבים והן מעצם המעשים המיוחסים להם בכתב האישום. כמו כן, לא התברר עד תום מדוע הוריו של המתלונן לא התייצבו למתן עדות בבית המשפט המחוזי. אולם אין לזקוף עובדה זו לחובת המבקשת. המבקשת צודקת בכך שלולא העיכוב במתן עדותם של הורי המתלונן, קרוב לוודאי שהמשיבים היו מצויים במעצר מאחורי סורג ובריח. על כן העובדה שעדות האב טרם הסתיימה ועדות האם טרם החלה אינה יכולה להוביל לשחרור המלא של המשיבים. בליט ברירה, בית המשפט צעד כברת דרך ארוכה לעבר המשיבים והורה על

העברתם ממעצר מלא למעצר בפיקוח אלקטרוני.

10. כאמור, מסכת הבאת הראיות מטעם התביעה עומדת לפני סיומה ובמועד הבא, ולכל היותר במועד הבא לאחריו, המבקשת תכריז שנשמעו כל העדים מטעמה. לכן בסופו של יום נוכח המסוכנות המובהקת המשתקפת ממעשיהם של המשיבים, החשש ששחרורם המלא עלול להביא ל"פריצת הגדרות" ושמא להשפעה לא טובה על המשך עדותו של האב ועדותה של האם, מכלול השיקולים מוביל למסקנה כי יש להיעתר לבקשה.

אני מורה אפוא על הארכת מעצרם של המשיבים בפיקוח אלקטרוני בתשעים ימים, החל מיום 29.5.2018 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 62486-05-17 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם מבניהם.

ניתנה היום, י"א בתמוז התשע"ח (24.6.2018).

ש ו פ ט
